

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

## Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 58/2021, referent a l'Ajuntament de Lleida.

## Antecedents

1. En data 13/05/2021, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de la Sra. (...) pel qual formulava denúncia contra l'Ajuntament de Lleida, amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

En concret, la persona denunciant exposava que era l'exdona de l'agent de la Guàrdia Urbana de Lleida (en endavant, GU), amb número de TIP (...). En el seu escrit de denúncia relatava que en el marc d'un procediment judicial de família, l'advocada del seu exmarit va fer referència a uns fets ocorreguts en data 18/11/2020 entre la persona aquí denunciant i uns agents de la GU, que no identifica. D'acord amb la seva versió dels fets, els agents la van aturar i, arran d'un incident que ella nega, es va iniciar un procediment administratiu policial contra ella. D'acord amb la seva versió dels fets, posteriorment, l'inspector de la GU de Lleida, el Sr. (...), va facilitar al seu exmarit la informació relativa a l'expedient policial que s'havia iniciat contra ella i aquest, al seu torn, va comunicar aquesta informació a la seva advocada, que la va utilitzar en un judici on es discutia la custòdia de (...) en comú.

D'altra banda, amb la informació aportada per la persona denunciant s'acredita que en l'acte de la vista del judici, l'advocada del seu exmarit va sol·licitar del jutge una prova consistent en què es lliurés ofici a (...) de la GU de l'Ajuntament de Lleida a fi que aportés al judici l'informe motivat sobre els fets de data 18/11/2021 perquè, segons va dir, no podia aportar-lo per si mateixa, ja que des de la Intendència els van informar que només podien lliurar-lo a requeriment judicial.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 207/2021), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador.

3. En aquesta fase d'informació, en data 16/07/2021 es va requerir l'entitat denunciada perquè:

- Confirmés o desmentís si el Sr. (...) hauria facilitat al exmarit de la persona denunciant informació relativa a incident ocorregut el dia 18/11/2020. En el cas de desmentir-ho, que informés com l'exmarit hauria tingut coneixement d'aquests fets.
- Confirmés si l'ex-marit de la persona denunciant, per si mateix o a través de la seva advocada, va accedir a l'expedient policial iniciat contra la persona denunciant, o bé a algun

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

document que constava en l'expedient esmentat. I en cas d'existir tal petició, que n'aportés una còpia així com la resposta que va donar l'Ajuntament.

4. En data 27/07/2021, l'Ajuntament de Lleida va respondre el requeriment esmentat a través d'un informe de (...)cap de la GU en què exposava el següent:

- Desmenteix que el Sr. (...) hagués donat informació a l'exmarit de la persona denunciant sobre els fets que varen motivar l'expedient policial a la persona denunciant.
- Que l'exmarit de la persona denunciant es va assabentar dels fets esmentats pels agents que varen practicar la intervenció policial. Segons expliquen els agents actuants, la persona denunciant va proferir insults contra ells i contra el seu exmarit (hi consta en l'informe de l'actuació policial que l'Ajuntament aporta al procediment). Els agents actuants afirmen que, atès que no coneixien a la persona denunciant i que aquesta proferia insults contra un company seu que no hi era present, i que la persona denunciant es referia a aquesta persona com el seu exmarit, els agents van haver de preguntar-li al seu company si realment era la seva exdona. (...)assegura que en aquest context era inevitable que els agents expliquessin a l'exmarit de la persona denunciant el que havia passat.
- Que la persona denunciant es va identificar com a agent (...)i, per aquesta raó, els fets es van posar en coneixement del Cos (...)que, segons diu, va derivar en un expedient disciplinari.
- Confirma que l'advocada de l'exmarit de la persona denunciant va sol·licitar a través d'un correu electrònic de data 20/04/2021 l'informe policial relatiu als fets esmentats amb la finalitat d'aportar-lo a una causa judicial (aporta el correu electrònic). I que l'advocada necessitava l'informe de manera urgent per aportar-lo a la vista del judici que se celebrava l'endemà. Per aquesta raó, (...)en cap va donar la seva conformitat al lliurament de l'informe a l'advocada, atès que qui el sol·licitava era la representant legal d'un agent de la GU que tenia un interès legítim en la causa judicial, la imminència del judici i que la finalitat era facilitar-lo a l'autoritat judicial.
- Que després de pensar-ho millor, (...)va trucar a la seva secretaria per dir-li que no enviés l'informe a l'advocada, que li digués que ho demanés en seu judicial i que el facilitarien al jutjat directament. Però la secretaria ja l'havia enviat. Finalment, (...)va parlar amb l'advocada i va advertir-la que no podia fer ús de l'informe en la vista del judici, que calia que el demanés a través del jutjat.

5. En data 30/11/2021, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra l'Ajuntament de Lleida per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a), en relació a l'article 5.1.f); ambdós del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, RGPD). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada en data 24/01/2022.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

6. A l'acord d'iniciació es concedia a l'entitat imputada un termini de 10 dies hàbils per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenients per defensar els seus interessos.

7. En data 08/02/2022 l'Ajuntament de Lleida va formular al·legacions a l'acord d'iniciació.

8. En data 22/02/2022, la instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades amonestés l'Ajuntament de Lleida com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 6, ambdós de l'RGPD. En aquesta proposta, doncs, a la vista de la documentació obrant a les actuacions i les al·legacions efectuades per l'entitat imputada davant l'acord d'iniciació, es modificà la infracció inicialment imputada consistent una vulneració del principi de confidencialitat, per una vulneració de principi de licitud; i això de conformitat amb l'article 89.3 de l'LPAC.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 22/02/2022 i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

9. En data 08/03/2022, l'entitat imputada va presentar un escrit d'al·legacions a la proposta de resolució.

### **Fets provats**

En data 18/11/2020, agents de la GU de Lleida van aturar a la persona denunciant per una presumpta infracció de trànsit, i van informar d'aquests fets a l'exmarit de la persona denunciant, també agent de la GU. Posteriorment, en data 20/04/2021, des de l'Ajuntament i amb l'autorització de (...)de la GU, es va enviar a l'advocada de l'exmarit de la persona denunciant un informe policial sobre els fets ocorreguts el 18/11/2020, que la dita advocada havia sol·licitat per correu electrònic.

### **Fonaments de dret**

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. L'entitat imputada ha formulat al·legacions tant a l'acord d'iniciació com a la proposta de resolució. Les primeres ja es va analitzar en la proposta de resolució, però tot i això es

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

considera procedent esmentar-les aquí, atès que en part estan reproduïdes a les segones. Tot seguit s'analitzen el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1 Sobre la insuficiència dels fets que es relaten en l'acord d'inici a efectes de constituir la conducta reprobable.

En el 2n apartat del seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, l'entitat imputada exposava que els fets que es relaten en l'acord d'inici del present procediment sancionador resulten insuficients a efectes de constituir la conducta reprobable i que no s'ha tingut en compte els fets que van originar i legitimar la revelació i posterior accés a les dades personals de la persona denunciant per part del seu exmarit i també agent de la GU.

Segons manifestava l'Ajuntament, *“a banda dels fets que motiven la incoació del procediment, també es desprèn una altra situació fàctica i complementària de màxima importància que s'obvia en l'acord d'inici: que la intervenció es realitza per una infracció de transit; que la persona denunciant va proferir insults i acusacions contra els eu exmarit que no es trobava en aquella intervenció i que les frases que va dir eren: “(...)”. A partir d'aquí es van desencadenar la situació que es relata en els “Fets que motiven la incoació del procediment. La situació que va donar lloc a l'informe (no l'informe en si mateix) és que es va revelar per part dels agents intervinents al exmarit de la persona denunciant. I aquest fet va provocar que l'exmarit i membre de la GU, a través de la seva advocada, sol·licités l'accés a l'esmentat informe per a la seva defensa en un litigi matrimonial contra la seva exdona, accés que finalment se li va concedir. Per tant els fets que s'han de tenir en consideració són els relatats en el punt anterior, a efectes de garantir els drets de defensa de l'Ajuntament.”*

Convé destacar que en el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, l'Ajuntament no negava els fets que se l'imputen, però considerava que aquests s'haurien de completar amb els antecedents i els motius que, al seu parer, legitimarien la revelació a l'exmarit de la persona denunciant (i també a la seva advocada) de les dades de la persona denunciant que es trobaven en poder de l'Ajuntament. Tanmateix, aquest argument no modifica els fets que se l'imputen i que van motivar la incoació del procediment sancionador. Una altra cosa és que en el tràmit d'al·legacions, l'Ajuntament pugui adduir, com així ha fet, els motius que estimi convenients per justificar la revelació de dades.

Contràriament a l'opinió de l'Ajuntament, es considera que els fets que motiven la incoació d'aquest procediment sancionador i que constitueixen la conducta infractora són clars, la revelació de dades confidencials de la persona denunciant a terceres persones sense disposar d'alguna de les condicions establertes a l'article 6 de l'RGPD perquè el tractament sigui lícit (com es veurà més endavant). En efecte, els fets que constitueixen la conducta infractora són, per una banda, la revelació per part dels companys de l'agent de la GU (exmarit de la persona denunciant) dels fets ocorreguts en data 18/11/2020 i, per l'altra, l'enviament per correu electrònic a l'advocada de l'exmarit de la persona denunciant d'un informe sobre un incident de trànsit que afectava a la persona denunciant.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

2.2 Sobre la licitud de la revelació de la intervenció policial i posterior accés per part de l'exmarit de la persona denunciant a l'informe policial.

En aquesta al·legació, l'Ajuntament invoca diverses bases jurídiques que, al seu parer, legitimarien la revelació de dades de la denunciant al seu exmarit (membre de la GU del municipi) i el lliurament de l'informe policial -referent a la denunciant- a seva l'advocada; les quals s'analitzaran de forma separada.

2.2.1 L'existència d'una obligació legal (art. 6.1.c de l'RGPD)

2.2.1.1 Donar compliment al deure d'informar previst a l'article 14 de l'RGPD

En el seu escrit d'al·legacions a la proposta de resolució l'Ajuntament exposa que, en la mesura que l'Ajuntament va recollir les dades de l'exmarit de l'aquí denunciant en l'informe que la GU va redactar arran l'incident ocorregut el dia 18/11/2020 (segons es recull en l'informe, l'aquí denunciant va proferir "insults" dirigits al seu exmarit), havia de donar compliment a allò que prescriu l'article 14 de l'RGPD, que imposa al responsable del tractament, quan les seves dades s'han obtingut de un tercer, l'obligació d'informar a la persona interessada dels extrems que es recullen en el citat precepte.

Al respecte val a dir, primer, que l'article 14 també preveu diverses excepcions a aquest deure d'informar, previstes a l'apartat 5 aquest mateix precepte, entre els quals destaca la prevista a la lletra c) (*"la obtención o la comunicació esté expresamente establecida por el Derecho de la Unión o de los estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento y que establezca medidas adecuadas para proteger los intereses legítimos del interesado"*), excepció que seria plenament d'aplicació a la policia local quan recull dades personals en exercici de les seves funcions. I també podria concórrer en aquest cas l'excepció prevista a l'apartat d) del mateix apartat 5 de l'article 14 de l'RGPD. Però és que, al marge de l'eventual concurrència en el cas que ens ocupa d'aquestes excepcions, el cert és que no consta que l'Ajuntament, en base precisament a aquest deure d'informació que invoca, hagi proporcionat a la persona afectada la totalitat de la informació que prescriu el citat article, el que provaria que ni tan sols l'Ajuntament s'havia plantejat -si més no en aquell moment- que estava donant compliment al deure d'informació exigit per l'article 14 de l'RGPD. En qualsevol cas, cal remarcar que el dret d'informació no encabeix el dret a facilitar a la persona afectada les dades de terceres persones, tret que siguin l'origen o destinatàries de les seves dades, ni tampoc a facilitar una còpia íntegra de la documentació, en aquest cas de l'informe policial en qüestió, que és el que l'Ajuntament va fer.

2.2.1.2 Donar compliment al dret d'accés de l'article 15 de l'RGPD.

Tant en el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, com a la proposta, l'Ajuntament invocava aquest deure legal com a legitimador de la seva actuació, és a dir, argüeix que

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

quan l'Ajuntament va lliurar una còpia de l'informe policial a l'advocada de l'exmarit de la persona denunciant no feia més que donar compliment al dret d'accés exercit per aquell mitjançant la seva representació lletrada.

En primer lloc cal aquí recordar que, a banda del lliurament íntegre de l'informe policial a l'advocada de l'exmarit de l'aquí denunciant, hi va haver una prèvia revelació de les seves dades per part dels agents de la GU actuants directament a l'exmarit (i també membre de la GU), i aquesta revelació, que no només es va limitar a revelar el nom i cognoms de l'aquí denunciant sinó també d'allò que va succeir, tampoc no tindria cabuda en cap base jurídica de les previstes en l'article 6 de l'RGPD. I va ser arran aquesta prèvia revelació il·lícita com l'exmarit de l'aquí denunciant va tenir coneixement dels fets; i el que hauria propiciat que aquest exercís -segons defensa ara l'Ajuntament- el dret d'accés a les seves dades, i en compliment del qual diu que va lliurar l'informe complet a l'advocada i representant de l'exmarit. Així les coses, cal remarcar que aquesta primera revelació dels agents actuants de la GU al seu company (i exmarit) no podria encabir-se en l'obligació legal que té el responsable del tractament de donar resposta a una petició d'accés, com tampoc empararia el lliurament de l'informe a l'advocada pel que seguidament es dirà.

D'acord amb l'article 15 de l'RGPD, *"1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:*

- a) los fines del tratamiento;*
- b) las categorías de datos personales de que se trate;*
- c) los destinatarios o las categorías de destinatarios a los que se comunicaron o serán comunicados los datos personales, en particular destinatarios en terceros países u organizaciones internacionales;*
- d) de ser posible, el plazo previsto de conservación de los datos personales o, de no ser posible, los criterios utilizados para determinar este plazo;*
- e) la existencia del derecho a solicitar del responsable la rectificación o supresión de datos personales o la limitación del tratamiento de datos personales relativos al interesado, o a oponerse a dicho tratamiento;*
- f) el derecho a presentar una reclamación ante una autoridad de control;*
- g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, cualquier información disponible sobre su origen;*
- h) la existencia de decisiones automatizadas, incluida la elaboración de perfiles, a que se refiere el artículo 22, apartados 1 y 4, y, al menos en tales casos, información significativa sobre la lógica aplicada, así como la importancia y las consecuencias previstas de dicho tratamiento para el interesado.*

*(...)*

*3. El responsable del tratamiento facilitará una copia de los datos personales objeto de tratamiento. (...).*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

4. El derecho a obtener copia mencionado en el apartado 3 no afectará negativamente a los derechos y libertades de otros.

L'Ajuntament considera que l'exmarit de la persona denunciant va exercir a través de la seva advocada el dret d'accés previst a l'article 15 de l'RGPD, i que aquest té dret a accedir a les seves dades personals contingudes en l'informe controvertit. I en suport de la seva tesi, l'Ajuntament citava en el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, el Dictamen de l'Autoritat CNS 58/2021, en concret, reproduïx el següent paràgraf: *"cal tenir en consideració que, en la mesura que les observacions i comentaris facin referència a una persona física identificada o identificable es consideren dades personals de l'interessat"*; i considerava que els comentaris que la persona denunciant va proferir sobre el seu exmarit es van incorporar a un expedient i això convertia a l'exmarit de la persona denunciant en part interessada en virtut de l'article 15 de l'RGPD i per això tindria dret a obtenir l'informe en qüestió. Doncs bé, com ja va evidenciar la instructora a la proposta, el dictamen citat no és aplicable al cas que ens ocupa, ja que aquest tracta d'un supòsit molt diferent, com és els expedients que es tramiten pels serveis socials que normalment fan referència a la unitat familiar. En tals casos, assenyala el dictamen, caldrà fer una ponderació entre el dret de l'interessat a accedir a aquesta informació i el dret de les terceres persones a la protecció de les seves dades personals i que pot ser objecte d'accés determinada informació de terceres persones integrants d'una mateixa unitat familiar. El que es diu a l'informe és que en relació amb la informació relativa als fills menors d'edat no emancipats, el progenitor, sempre que no estigui privat de la potestat parental, en la mesura que exerceix la representació legal dels seus fills menors ha de poder exercir els drets d'autodeterminació informativa en nom i representació dels fills menors de catorze anys i, en conseqüència accedir als expedients de serveis socials pel que fa a la seva informació. La instructora a la proposta també va ressaltar que en el cas que ens ocupa, l'informe controvertit estava vinculat a la persona denunciant i en relació amb uns fets concrets que únicament atenyen a aquesta persona.

Per últim, indicava la instructora que, d'acord amb la norma transcrita, el dret d'accés reconegut per la normativa de protecció de dades és a les pròpies dades i en cap cas l'exercici d'aquest dret no pot afectar negativament els drets i llibertats d'altres persones.

En el seu escrit d'al·legacions a la proposta, l'Ajuntament insisteix en què amb el lliurament de l'informe policial a l'advocada de l'exmarit de la persona denunciant, el que estava fent era donar compliment al dret d'accés que havia exercit aquest a través de la seva representant mitjançant el correu electrònic enviat el 20/04/2021 (...). I relacionat amb això, l'Ajuntament demanava que, en cas que l'Autoritat posés en dubte que l'advocada ostentava la representació de l'exmarit de la denunciant, es practiqués la prova consistent en què acredités la dita representació.

En primer lloc, cal dir que en el si d'aquest procediment no s'ha qüestionat la representació de l'advocada de l'exmarit de la denunciant, es dona per fet que l'Ajuntament hauria actuat amb la deguda diligència i hauria comprovat aquest extrem, ja que cal recordar que el dret

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

d'accés previst a l'article 15 de l'RGPD és un dret personalíssim que només pot ser exercit directament per la persona interessada o per la seva representació legal o voluntària degudament acreditada.

En la hipòtesi que, efectivament, l'Ajuntament hagués vehiculat la petició de la lletrada com un dret d'accés del seu representat regulat a l'article 15 de l'RGPD, el que està clar que en cap havia de facilitar, sense més anàlisi, una còpia íntegra de l'informe policial a fi de donar compliment a aquest dret. En primer lloc, i el més important, perquè en aquest document no només es recollien les dades del seu representat (l'exmarit de la denunciante), sinó també de altres persones (sense anar més lluny, les dades de l'aquí denunciante). Certament, la identificació de terceres persones poden formar part del dret d'accés sempre i quan siguin l'origen o destinatàries de les dades; però en aquest cas és inqüestionable que l'informe policial incloïa dades que únicament i exclusivament afectaven a la persona aquí denunciante (com ara, i sense ànim d'exhaustivitat, l'actuació que va donar lloc a la infracció de trànsit), per la qual cosa, només per això, l'Ajuntament no podia donar una còpia íntegra de l'informe. I en segon lloc, no s'ha d'oblidar que el dret d'accés, tal com preveu l'article 15.4 de l'RGPD *"no afectarà negativament als drets i llibertats d'altres"*; per tant, en un cas com el present, en què certament la identitat de l'aquí denunciante formaria part del dret d'accés del seu exmarit (en tant que era l'origen de la informació que d'ell s'incloïa a l'informe policial) el que procedia era donar-li audiència per tal que pogués presentar al·legacions i poder conèixer, i en tal cas valorar, si concorrien circumstàncies que poguessin justificar la limitació de l'accés a les seves dades per part del seu exmarit (a aquest efecte, el dictamen d'aquesta Autoritat CNS 13/2021). Però cal insistir que això seria aplicable només pel que fa a les dades de l'aquí denunciante com a font de les dades del seu exmarit que es recullen a l'informe policial, informació que sí que s'encabiria en el dret d'accés garantit per l'article 15 RGPD; ja que, com s'ha dit i cal remarcar, les dades de l'aquí denunciante incloses a l'informe policial que només a ella afectaven, no formarien part del dret d'accés que, segons defensa l'Ajuntament, hauria exercit l'exmarit de l'aquí denunciante mitjançant la seva advocada.

2.2.1.3 Donar compliment al dret d'accés en la condició de persona interessada en el procediment.

L'Ajuntament argüeix que es va donar accés a l'exmarit de l'aquí denunciante a l'informe policial per donar compliment al que preveu l'article 53.1.a) de l'LPAC que reconeix el dret de les persones que tinguin la condició de persones interessades en un procediment a obtenir una còpia dels documents continguts en el dit procediment.

Doncs bé, al respecte simplement val a dir que l'Ajuntament, ni ha identificat a quin procediment administratiu es refereix, ni tampoc ha acreditat que l'exmarit de la persona aquí denunciante tingués la condició de persona interessada. En la documentació obrant a les actuacions, només consta que es podria haver iniciat un expedient administratiu referent a l'aquí denunciante per una presumpta infracció de trànsit i per la manca de respecte als



Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

agents actuants, procediment en el que l'exmarit de la denunciant en cap cas tindria la condició de persona interessada.

### 2.2.2 La satisfacció d'un interès legítim de tercer (art. 6.1.f de l'RGPD)

En seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació l'Ajuntament invocava l'interès legítim de l'exmarit de la persona denunciant com a base legitimadora de la revelació de dades per part dels agents de la GU sobre l'actuació de la seva exdona i el posterior accés a l'informe policial relatiu a la denunciant (en el qual li confereixen insults i acusacions). Exposava l'entitat imputada que cal realitzar una ponderació entre els drets en joc en la seva triple vessant (l'anomenat test de proporcionalitat consolidat també per part del Tribunal Constitucional, p. ex., veure STC de 10 de maig de 2021, núm. 99/2021): idoneïtat, necessitat i proporcionalitat en sentit estricte. I considerava que en aquest cas preval el dret a la tutela judicial efectiva (art. 24.1 CE) de l'exmarit de la persona denunciant, al dret a la protecció de dades de la persona denunciant. En definitiva que l'interès legítim invocat sembla referir-se, en essència, al dret fonamental a la tutela judicial efectiva (art. 24 CE) en la mesura que els fets relatats a l'informe policial (en el que, com s'ha dit, es recollien els insults que l'aquí denunciant havia proferit contra el seu exmarit), al seu parer, podien ser rellevants en un procés judicial de família que enfrontava a l'aquí denunciant i al seu exmarit.

En el seu escrit d'al·legacions a la proposta de resolució, l'Ajuntament reitera la concurrència de l'interès legítim referit i es queixa que a la proposta, la instructora no raonés detalladament el perquè no admetia aquest interès com a base habilitant del tractament.

En primer lloc, i abans d'entrar a analitzar l'eventual concurrència en el cas present de l'interès legítim de tercer, cal dir que, en contra del que afirma l'Ajuntament, la instructora va donar detallades explicacions sobre el perquè va considerar que en el present cas l'interès de tercer (l'exmarit de la denunciant) no podia prevaldre sobre el dret a la protecció de dades de l'aquí denunciant.

Dit això, cal analitzar si en el cas present es pot aplicar l'interès legítim de tercer com a base legitimadora del tractament.

D'acord amb l'article 6.1 de l'RGPD, "1. *El tratamiento solo será lícito si se cumple al menos una de las siguientes condiciones::*

(...)

*f) el tratamiento es necesario para la satisfacción de intereses legítimos perseguidos por el responsable del tratamiento o por un tercero, siempre que sobre dichos intereses no prevalezcan los intereses o los derechos y libertades fundamentales del interesado que requieran la protección de datos personales, en particular cuando el interesado sea un niño. Lo dispuesto en la letra f) del párrafo primero no será de aplicación al tratamiento realizado por las autoridades públicas en el ejercicio de sus funciones.*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

3. La base del tratamiento indicado en el apartado 1, letras c) y e), deberá ser establecida por: a) el Derecho de la Unión, o b) el Derecho de los Estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento.

L'el considerant (47) de l'RGPD estableix: *“El interés legítimo de un responsable del tratamiento, incluso el de un responsable al que se puedan comunicar datos personales, o de un tercero, puede constituir una base jurídica para el tratamiento, siempre que no prevalezcan los intereses o los derechos y libertades del interesado, teniendo en cuenta las expectativas razonables de los interesados basadas en su relación con el responsable. Tal interés legítimo podría darse, por ejemplo, cuando existe una relación pertinente y apropiada entre el interesado y el responsable, como en situaciones en las que el interesado es cliente o está al servicio del responsable. En cualquier caso, la existencia de un interés legítimo requeriría una evaluación metódica, inclusive si un interesado puede prever de forma razonable, en el momento y en el contexto de la recogida de datos personales, que pueda producirse el tratamiento con tal fin. En particular, los intereses y los derechos fundamentales del interesado podrían prevalecer sobre los intereses del responsable del tratamiento cuando se proceda al tratamiento de los datos personales en circunstancias en las que el interesado no espere razonablemente que se realice un tratamiento ulterior. Dado que corresponde al legislador establecer por ley la base jurídica para el tratamiento de datos personales por parte de las autoridades públicas, esta base jurídica no debe aplicarse al tratamiento efectuado por las autoridades públicas en el ejercicio de sus funciones”*

A la vista de la normativa transcrita, per determinar si procedeix l'aplicació d'aquesta base jurídica, cal ponderar, cal valorar, si en el supòsit concret existeix un interès legítim del tercer a qui es comuniquen les dades (l'exmarit de la denunciant) que hagi de prevaldre sobre el dret a la protecció de dades de la persona quines dades han estat objecte de comunicació (l'aquí denunciant).

El Dictamen 06/14 del Grup 29 (Grup de Treball sobre protecció de Dades, substituït a partir de l'entrada en vigor de l'RGPD pel Comitè Europeu de Protecció de Dades), sobre l'interès legítim, recull diversos elements que poden tenir-se en consideració per tal de fer l'esmentada ponderació. Un dels elements a tenir en compte és la compatibilitat del tractament, és a dir, si la finalitat per a la qual les dades foren recollides i la finalitat de la comunicació resulten compatibles; la qual cosa ja fou objecte d'anàlisi a la proposta de resolució.

La finalitat del tractament inicial que segons explica l'Ajuntament consisteix en el tractament de dades de la persona denunciant en relació amb una intervenció per una infracció de trànsit i per manca de respecte i consideració als agents de l'autoritat. Aquest tractament de dades troba la seva legitimació en l'article 6.1.e) de l'RGPD. El tractament és necessari per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament. En concret, es veu legitimat en la potestat sancionadora en matèria de transit que té atribuïda la GU.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

A continuació, cal determinar si el tractament ulterior de les dades de la persona denunciant resulta compatible amb el tractament inicial. D'acord amb l'article 6.4 de l'RGPD, quan el tractament per a un fi distint d'aquell per al qual es van recollir les dades no estigui basat en el consentiment de l'interessat ni tampoc en una norma, el responsable del tractament haurà de determinar si el tractament amb una altra finalitat és compatible amb el fi inicial pel qual es van recollir les dades. En aquest cas no es poden considerar fins compatibles, atès que no existeix una relació entre els fins (inicial i ulterior), ni el context en què es van recollir les dades i la relació entre l'interessat i el responsable del tractament, podien fer preveure a la persona denunciant que les seves dades personals en relació amb una intervenció policial derivada d'una infracció de trànsit, podrien ser revelades al seu exmarit i, encara menys, que es facilitaria l'informe a l'advocada del seu exmarit amb la finalitat d'aportar-lo al judici de família on s'havia de discutir la guarda de la seva filla menor.

Un segon paràmetre que ha de considerar-se són les garanties addicionals que el responsable pot tenir en compte per limitar l'impacte indegut sobre la persona afectada, tals com la minimització de les dades objecte de comunicació. Això suposa que la comunicació hauria de limitar-se al mínim necessari i imprescindible. Doncs bé, tampoc en el cas present es compleix aquest requisit, ja que, com ja s'ha dit, es va facilitar la totalitat de l'informe policial, que recollia no només els "insults" que l'aquí denunciant havia proferit contra el seu exmarit, sinó també la conducta constitutiva d'una presumpta infracció de trànsit i que va donar origen a la intervenció de la GU.

En el cas present també cal tenir en consideració a l'hora de fer el sospesament entre l'interès de tercer i la persona afectada, que aquest informe podia haver-se obtingut per un altre conducte, en concret, en seu judicial, és a dir, en el marc del judici que s'havia de celebrar entre la persona denunciant i el seu exmarit, l'òrgan judicial podria haver requerit a l'Ajuntament que aportés el dit informe a la causa. Doncs bé, no només no consta cap requeriment del jutjat en aquest sentit, sinó que l'òrgan judicial va considerar irrellevant aquest informe.

Per acabar amb els elements que es poden tenir en consideració en aquesta ponderació, l'Ajuntament apunta que l'actitud de la persona denunciant en el marc de l'actuació policial esmentada, en què va proferir insults al seu exmarit que no es trobava present, va provocar que el seu dret a la protecció de dades personals no prevalgués davant dels drets del seu exmarit. Doncs bé, tal com va apuntar la instructora, la conclusió a la que arriba l'Ajuntament no resulta correcta, perquè el dret a la protecció de les dades personals no es troba modulats per l'actitud de la persona titular de les dades objecte de tractament. L'Ajuntament ha de respectar sempre els principis aplicables als tractaments de dades que realitza, i en aquest cas concret havia de respectar el principi de confidencialitat de les dades de la persona denunciant.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

Per tant, en virtut del que s'ha exposat, no pot admetre's la concurrència de l'interès legítim de tercer (el de l'exmarit en aportar a un judici de família l'informe controvertit) per la qual cosa s'ha de considerar il·lícita la comunicació de dades analitzada

Per últim cal aquí fer esment a un altre interès legítim invocat per l'Ajuntament per facilitar l'informe policial, interès legítim que també tindria l'exmarit de la denunciant, però en aquest cas, no per aportar-lo en un judici, sinó perquè aquest *"pugui plantejar les accions judicial que consideri oportunes, particularment en l'àmbit penal"* en defensa del seu honor; i cita expressament l'article 217.2 de la Llei 1/2000, d'Enjudiciament Civil, que *"estableix com a regla general la càrrega de la prova a l'actor (demandant)"*.

Doncs bé, al respecte cal aquí reproduir les argumentacions fetes per la no admissió de l'interès legítim que s'han exposat i que són perfectament aplicables a aquest altre supòsit d'interès legítim invocat. A l'anterior cal afegir que el dret a utilitzar o aportar proves no empara l'obtenció d'aquestes contravenint l'ordenament jurídic, en aquest cas la normativa de protecció de dades.

### 2.3 Sobre la no existència de culpabilitat per part de l'Ajuntament.

L'Ajuntament manifesta que, fins tot en el cas que es considerés que el tractament no fos legítim des del punt de vista de l'article 6.1 de l'RGPD, *"s'ha demostrat que ha realitzat la ponderació necessària entre els determinats drets en joc, una ponderació exhaustivament motivada, i que, per tant, acredita una conducta diligent en la comunicació d'aquestes dades"*, raó per la qual conclou que no concorre aquí l'existència de dol o manca de diligència necessària que permetria exigir a l'Ajuntament la responsabilitat per la comissió de la infracció.

Aquesta ponderació que l'Ajuntament afirma haver efectuat es contradiu de ple amb el relat dels fets que consta en els antecedents, concretament quan s'exposava que (...)en un primer moment va considerar que havia d'enviar l'informe i va donar instruccions a la secretària en aquest sentit, i després de pensar-s'ho millor va voler aturar aquest enviament (antecedent 4t); el que deixa entreveure una certa improvisació i precipitació en l'actuació de l'Ajuntament, més que un anàlisi reposat del que convenia i es podia fer. Tanmateix no s'aprecia aquí un dol per part de l'Ajuntament, és a dir, un comportament dirigit a contravenir la normativa de protecció de dades, sinó una manca de diligència exigible al responsable del tractament en la seva actuació. Al respecte, cal mencionar la Sentència de l'Audiència Nacional dictada el 05/02/2014 en matèria de protecció de dades, que sosté que la condició de responsable de tractament de dades personals *"imposa un deber especial de diligència a la hora de llevar a cabo el uso o tratamiento de los datos personales o su cesión a terceros, en lo que atañe al cumplimiento de los deberes que la legislación sobre protección de datos establece para garantizar los derechos fundamentales y las libertades públicas de las personas físicas, y especialmente su honor e intimidad personal y familiar, cuya intensidad se*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

*encuentra potenciada por la relevancia de los bienes jurídicos protegidos por aquellas norma”*

A la vista de l'exposat, les al·legacions formulades per l'Ajuntament de Lleida en el si d'aquest procediment no poden prosperar.

3. En relació amb els fets descrits a l'apartat de fets provats, relatius al principi de licitud, cal acudir a l'article 6 de l'RGPD, que preveu el següent:

*“1. El tratamiento solo será lícito si se cumple al menos una de las siguientes condiciones:*

*a) el interesado dio su consentimiento para el tratamiento de sus datos personales para uno o varios fines específicos;*

*b) el tratamiento es necesario para la ejecución de un contrato en el que el interesado es parte o para la aplicación a petición de este de medidas precontractuales;*

*c) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento;*

*d) el tratamiento es necesario para proteger intereses vitales del interesado o de otra persona física;*

*e) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento;*

*f) el tratamiento es necesario para la satisfacción de intereses legítimos perseguidos por el responsable del tratamiento o por un tercero, siempre que sobre dichos intereses no prevalezcan los intereses o los derechos y libertades fundamentales del interesado que requieran la protección de datos personales, en particular cuando el interesado sea un niño.*

*Lo dispuesto en la letra f) del párrafo primero no será de aplicación al tratamiento realizado por las autoridades públicas en el ejercicio de sus funciones”.*

Durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet descrit a l'apartat de fets provats, que és constitutiu de la infracció prevista a l'article 83.5.a) de l'RGPD, que tipifica la vulneració de *“a) los principios básicos para el tratamiento, incluidas las condiciones para el consentimiento a tenor de los artículos 5, 6, 7 y 9 ”*, entre els quals s'encabeix el principi de licitud.

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.b) de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD), en la forma següent:

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

*“b) El tractament de dades personals sense que es doni alguna de les condicions de licitud del tractament que estableix l'article 6 del Reglament (UE) 2016/679”.*

4. L'article 77.2 LOPDGDD disposa que, en el cas d'infraccions comeses pels responsables o encarregats enumerats a l'art. 77.1 LOPDGDD, l'autoritat de protecció de dades competent:

*“(...) ha de dictar una resolució que les sancioni amb una amonestació. La resolució ha d'establir així mateix les mesures que escaigui adoptar perquè cessi la conducta o es corregeixin els efectes de la infracció que s'hagi comès.*

*La resolució s'ha de notificar al responsable o encarregat del tractament, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament, si s'escau, i als afectats que tinguin la condició d'interessat, si s'escau.”*

En termes similars a l'LOPDGDD, l'article 21.2 de la Llei 32/2010, determina el següent:

*“2. En el cas d'infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat pública, el director o directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi les mesures a adoptar per a corregir-ne els efectes. A més, pot proposar, si escau, la iniciació d'actuacions disciplinàries d'acord amb el que estableix la legislació vigent sobre el règim disciplinari del personal al servei de les administracions públiques. Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona responsable del fitxer o del tractament, a l'encarregada del tractament, si escau, a l'òrgan del qual depenguin i a les persones afectades, si n'hi ha”.*

Com ja indicava la instructora a la proposta de resolució, en el present cas no cal requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció, perquè la revelació de les dades ha estat un fet puntual.

**Per tot això, resolc:**

1. Amonestar l'Ajuntament de Lleida com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 6, ambdós de l'RGPD.

No cal requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 4t.

2. Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Lleida.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

3. Comunicar la resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb el que preveu l'article 77.5 de l'LOPDGDD.
4. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat ([apdcat.gencat.cat](http://apdcat.gencat.cat)), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelament en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,